

Prvá kapitola

Bol jasný deň a Shep si vykračoval okolo stajne. Tento austrálsky ovčiak zbožňuje život na ranči Horseland.

Pre ľudí je to skvelé miesto na ustajnenie, ošetrovanie a trénovanie koní. Na tomto úžasnom mieste si nájdú aj nových priateľov či zažijú úchvatné dobrodružstvá.

Z pohľadu koní je zasa ranč miestom, kde je o nich dobre postarané a kde medzi nimi a ich jazdcami vzniká nádherné puto.

Je to tiež skvelé miesto na preberanie naj-

novších klebiet – pretože v Horselande všetky zvieratá rozprávajú bez toho, aby o tom ľudia čo i len tušili. Pre Shepa je ranč domovom. Jeho prácou je držať kone pekne nakrátko, i keď nie vždy ho poslúchajú. So siedmimi koňmi – a siedmimi celkom odlišnými osobnosťami – sa ani na chvíľu nenudí.

„V Horselande sa stále niečo deje,“ povedal Shep Angore, keď zahol za roh stajne, kde si táto huňatá sivá mačka vysedávala na stohoch slamy.

Angora zívla a ponatáhovala si packy. „Áno,“ odpovedala otrávene. „Toľko rozruchu, že jedna mačka si tu nemôže ani v pokoji zdriemnuť.“ Zoskočila zo slamy k Shepovi.

Shep sa pozeral na Angoru a nad jej rečami sa iba pousmial. Vedel, že máva svoje nálady. „Trochu života, Angora,“ povedal. „Je krásny deň.“

Sotva sa pohli, Angora zastala pred veľkou kaľužou blata.

„Čo je také krásne na veľkej kaľuži, ktorá mi stojí rovno v ceste?“ spýtala sa Angora podráždene.

ným tónom., „Tak cez ňu prejdi,“ navrhol Shep.

Angora sa celá zhrozila. „To nemyslíš vážne!“ vykrikla. Predsa sa celá nezamočí a nezašpiní.

„Je to len trocha blata. No tak, nebuď bojko,“ nahováral ju Shep. „Aspoň to skús!“

Angora prižmúrila oči. Zbožňovala výzvy a ani túto nechcela odmietnuť. „Myslíš, že to nedokážem? Sleduj ma!“ Potom sa prikrčila dozadu a s dokonalou mačacou noblesou preskočila rovno ponad kaluž. „Ha! To ťa uzemnilo, čo!“ volala na Shepa a pokračovala si ďalej svojou cestou.

Shep sa usmial popod ňufák a vtom sa objavilo prasiatko Teeny.

„Ahoj, Shep,“ pozdravilo prasiatko. „Pekný deň, však?“ Potom sa pozrelo na kaluž na zemi. „Brr. To je ale špiny.“

„Je to len blato,“ povedal Shep. „Čoho sa bojíš?“ „Blata sa nebojím,“ odpovedala Teeny. „Len ho nemám príliš v láske.“ Pokrútila hlavou. „Nie. To nie je nič pre mňa.“ Teeny je dosť neo-
byčajné prasiatko – špinu na sebe neznesie! Je však dosť vynaliezavá, takže si pristrčila drevenú latku, ktorú použila ako most cez blato.

Shep sa smial nad jej tvorivým nápadom. Teeny si cupotala po latke a poskakoval jej chvostík previazaný ružovou stužkou. Vedľa nej sa blatom čvachtal pes Shep.

Keď sa dostali na druhú stranu, Shep povedal: „Nie je nič zlé na tom mať strach. Počas života sa každý stretáva s výzvami, ktorým musí čeliť. Dôležité je to, ako tieto výzvy zvládneš.“ Shep si spomenul na niečo, čo sa prihodilo pred niekoľkými dňami. „To mi pripomína, ako sa musela svojmu strachu postaviť Molly...“